

РЕШЕНИЕ

№ 5687

гр. София, 19.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 04.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **9798** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 26931/24.09.24г на Фондация „Де юре де факто“-София с представляващ М.М. и с проц.представител адв. М. против Решение № РД-11-34/30.08.24г на Министъра на икономиката и индустрията, постановено по нейно Заявление по ЗДОИ с вх.№ 94-ДОИ-30/23.08.24г.

В жалбата се сочи, че Решението е незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и задължаване на ответника да предостави заявления достъп, претендира се и присъждане на разноски/вкл. адв. хонорар в условията на чл.38 от ЗАдв/.Сочи се, че не са налице основания по ЗДОИ за постановяване на отказ/по чл.12 или по чл.37/, вкл. не са основателни доводите на ответника. Заявената информация е обществена, като не е налице хипотезата по чл.13 ал.2 т.1 от ЗДОИ за ограничаване на достъпа до служебната информация/както счита ответникът/, налице е и надделяващ общ.интерес/чл. 13 ал.4/. Докладът/търсената информация/- има самостоятелно значение/противно на становището на ответника/, Ф. е създадена, за да работи в полза на обществото, като чрез заявената информация ще си създаде собствено мнение за дейността на зад.орган. В съд.заседание се явяват представляващия и проц.представител на жалбоподателя, като поддържат жалбата.В писмени бележки се допълва, че КЗП отчита дейността си пред МИИ, като Ф. е депозирала до МИИ сигнал за неефективна дейност на КЗП. В резултат е получила отговор от МИИ, че няма да бъде извършена проверка на дейността на КЗП по сигнала, като основанията за това

били подробно описани именно в процесния Доклад от Инспектората на МИИ до Министъра на ИИ. Докладът е наличен при зад. субект/МИИ/, като няма пречка да се предостави.

Ответникът Министър на икономиката и индустрията се представлява от юрк.К., който оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ, претендира разноски, прави възражение за прекомерност на адв.хonorар. Сочи, че КЗП не се контролира нито от Инспектората на МИИ, нито от самото МИИ, като И. на МИИ не възприема писмото от Ф. като сигнал по см. на АПК/това било обяснено на Ф. в писмен отговор/. Докладът на И. има подготвителен характер спрямо постановеното Решение-дали да се извършва проверка по писмото на Ф., т.е. дали същото представлява сигнал по АПК. В писмени бележки се допълва, че писмото на Ф. е било адресирано до МС на РБ/с изразено несъгласие с дейността на КЗП във връзка с дейността на мобилните оператори и наличието на неравноправни клаузи относно актуализирането на цените едностранно от операторите/, писмото било препратено по компетентност на МИИ, като И. на МИИ извършил предварителна проверка- каква е правната природа на това писмо. И. взел Решение, че писмото не представлява сигнал по см. на АПК и отговорил на Ф. в този смисъл. Докладът на Инспектората е част от адм.преписка на МИИ, образувана по писмото. Той е с информативен характер и е адресиран до министъра, като няма самостоятелно значение.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, от лице с активна проц.легитимация, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното, относимо към настоящото производство по ЗДОИ:

Начало на адм. производство е сложено със Заявление по ЗДОИ с вх.№ 94-ДОИ-30/23.08.24г, депозирано от фондацията до Министъра на ИИ. С него се иска предоставяне на посочен мейл- на Доклад от 19.08.24г на експерти от МИИ във връзка с преписка вх.№ 03-00-475/06.08.24г. на МИИ-Дирекция „Политика на потребителите“.

На 23.08.24г МИИ прави запитване до Дирекция „Политика на потребителите“ относно наличието на такъв Доклад. На 26.08.24г Дирекция „Политика на потребителите“ отговаря на МИИ, че Докладът е с № 03-00-475/19.08.24г и е от Инспектората на МИИ, като Дирекцията не е запозната с него.

На 27.08.24г МИИ е поискало становище от Инспектората при МИИ- дали следва да се предостави Доклада. На същата дата И. дава становище, че Докладът не следва да се предоставя на осн. чл. 13 ал.2 т.1 от ЗДОИ, като не е налице хипотезата на чл.13 ал.4 от ЗДОИ.

Министърът на ИИ се произнася по Заявлението с обж. Решение № РД-11-34/30.08.24г, като отказва предоставянето на достъп до заявената информация/Доклада/- на осн. чл. 37 ал.1 т.1 вр. чл. 13 ал.2 т.1 от ЗДОИ. Ответникът

приема, че: заявената информация не е обществена по см. на чл.2 от ЗДОИ; заявената информация е служебна по чл.11 от ЗДОИ, като няма самостоятелно значение съгл. чл. 13 ал.2 т.1 от ЗДОИ; не е налице изключението по чл.13 ал.4 от ЗДОИ- надделяващ общ.интерес/ защото Докладът не съдържа становище на Инспектората по същество по сигнала на Ф./, поради което следва да се приложи хипотезата на чл.13 ал.2 т.1 от ЗДОИ.Решението е връчено на Ф. на 10.09.4г, жалбата до Съда е от 24.09.24г.

По делото са налице и следните неотнормими към спора данни: Ф. депозира до КЗП Писмо с вх.№ Ц-03-6146/20.06.24г, касаещо дейността на КЗП - относно трите мобилни оператора/във връзка с наличието на неравноправни клаузи за едностранно вдигане на цените/.КЗП отговаря на Ф. с Писмо изх.№ Ц-03-6146/01.07.24г. Недоволна от отговора на КЗП, Ф. депозира на 25.07.24г до МС на РБ Писмо, касаещо отново дейността на КЗП - относно трите мобилни оператора/във връзка с наличието на неравноправни клаузи за едностранно вдигане на цените/. Писмото е препратено от Гл.секретар на МС на РБ /с изх.№ 20.м-12/05.08.24г/- по компетентност на МИИ/с вх.№ 03-00-475/06.08.24г/, където вътрешно е пренасочено за разглеждане от Инспектората на МИИ. И. на МИИ уведомява Ф. с Отговор изх.№ 03-00-475/22.08.24г, че въз основа на свой Доклад от 19.08.24г, Писмото на Ф. от 25.07.24г не се приема за сигнал по см. на чл.107 ал.4 от АПК и няма да бъде разгледано по реда на глава 8 от АПК.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му по закон правомощия/Министърът е представляващ на зад.субект МИИ/.

Решението е в писмена форма, като съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Решението е издадено при липсата на допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, в срока по ЗДОИ.

Решението е мат.незаконосъобразно, по следните съображения:

1/ Няма друг правен ред, освен редът по ЗДОИ, по който заявителят да може да се запознае с проц. Доклад на Инспектората при МИИ. Това е така, тъй като съгл. чл. 124 ал.2 от АПК, Решението по сигнал/Решение по същество/- не подлежи на обжалване. По аргумент на по-силното основание, не подлежи на обжалване и актът, с който сезираният орган отказва да разгледа по същество сигнала/както е в случая/. Следователно, Ф. не може да обжалва по никакъв ред Отговор на Инспектората на МИИ с изх.№ 03-00-475/22.08.24г/с който се отказва разглеждане на Писмото на Ф. от 25.07.24г - като сигнал, по реда на чл.119 и сл. от АПК/. Като не може да обжалва Отговора на Инспектората- по административен или по съдебен ред, Ф. би могла да се сдобие с Доклада само от самия Инспекторат- като го сезира с искане да се запознае с материалите от адм.преписка по разглеждането на Писмото ѝ от 25.07.24г. Но приложимата глава 8 от АПК и в частност нейният раздел III- не съдържат възможност за такова искане/възможност, аналогична на възможността на заявителя

по чл.34 ал.1 от АПК-в производство по издаване на инд.адм.акт/.

2/ МИИ се явява задължен субект по см. на чл.3 ал.1 от ЗДОИ. И. на МИИ е структура в МИИ, поради което неговата дейност е част от дейността на самия МИИ, т.е. част от дейността на зад.субект. Заявената информация е обществена по см. на чл. 2 ал.1 от ЗДОИ, доколкото е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти/МИИ и в частност-неговата структура Инспекторат на МИИ/. Заявената информация е обществена, независимо от вида на нейния материален носител/чл. 2 ал.2 от ЗДОИ/- в случая информацията е под формата на документ/Доклад/, изпратен по ел.път. Доводът на ответника, че информацията не е обществена, но е служебна, е вътрешно-противоречив /служебната информация е вид обществена информация/.

3/ Заявената информация е служебна по см. на чл. 11 от ЗДОИ/която се събира, създава и съхранява по повод дейността на органите и на техните администрации/, като достъпът до нея е принципно свободен- чл. 13 ал.1 от ЗДОИ. Ограничения в предоставянето ѝ могат да се основават само на двете хипотези на чл.13 ал.2 от ЗДОИ, но и тези две ограничения не се прилагат - ако има надделяващ общ.интерес/чл. 13 ал.4 от ЗДОИ/ или ако са изминали над 2 години от създаването на информацията/чл. 13 ал.3 от ЗДОИ/.

4/ В случая е налице хипотезата на чл.13 ал.4 от ЗДОИ/надделяващ общ.интерес по см. на §1 т.6 от ДР на ЗДОИ- в случая се цели повишаване на прозрачността в дейността на зад.субект МИИ, част от който е и Инспектората при МИИ/. Надделяващият обществен интерес е презумиран от законодателя/оборима презумпция/, като ответникът може да обори тази законова презумпция- като докаже липсата на надделяващ общ.интерес. В случая ответникът голословно сочи в Решението, че такъв не бил налице, тъй като проц.Доклад не бил произнасяне по същество по сигнал. Наличието на надделяващ обществен интерес не се преценява с оглед правното естество на акта/дали е произнасяне по същество или не е/. Това чисто декларативно изявление на ответника не е в състояние да обори законовата презумпция за наличие на надделяващ общ.интерес, респ. налице е хипотезата на чл.13 ал.4 от ЗДОИ/която самостоятелно изключва прилагането на двете ограничения по чл.13 ал.2 от ЗДОИ/. Следователно, заявената информация следва да се предостави, тъй като дори да попада в някоя от двете хипотези на чл.13 ал.2 от ЗДОИ/ответникът твърди хипотезата по т.1/, налице е хипотезата на чл.13 ал.4 от ЗДОИ, която изключва прилагане на ограничението по ал.2 т.1 на чл.13 от ЗДОИ. В резюме, няма законово основание по чл. 13 от ЗДОИ- да се ограничи достъпа до заявената служебна информация. Не са налице и основания по чл. 37 от ЗДОИ/ответникът сочи чл. 37 ал.1 т.1/- да се откаже достъп до заявената информация.

Решението е мат.незаконосъобразно и противоречи и на целта на ЗДОИ, поради което следва да се отмени и преписката да се върне на ответника за ново произнасяне - при което в срока по ЗДОИ да предостави заявената информация/доколкото няма основания по чл.13 или чл.37 от ЗДОИ за отказ да се предостави/.

При този изход на спора, на осн. чл. 143 от АПК на жалбоподателя се дължат разноси - 10лв дър.такса. На адв. М. се дължат разноси в хипотезата на чл.38 ал.2 от ЗАдв- 1000лв. / мин.размер по чл.8 ал.3 от Наредба №1/04г/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2, чл. 173 ал.2 и чл.174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РД-11-34/30.08.24г на Министъра на икономиката и индустрията, по жалба вх.№ 26931/24.09.24г на Фондация „Де юре де факто“-София с представляващ М.М..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Министъра на икономиката и индустрията, за ново произнасяне по Заявление по ЗДОИ с вх.№ 94-ДОИ-30/23.08.24г, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това Решение, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК- 14дневен от постъпване на преписката при ответника.

ОСЪЖДА Министерство на икономиката и индустрията да заплати на Фондация „Де юре де факто“-София с представляващ М.М. сумата от 10лева разноси по делото.

ОСЪЖДА Министерство на икономиката и индустрията да заплати на адвокат Т. Н. М. от САК сумата от 1000лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

съдия: